

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLEÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 18 AUGUSTUS.

Onze ministers houden waarlijk wat al te erg het volk voor den zot. Reeds hebben zij bevelen gegeven om de lotelingen van 1865 van verscheidene regementen terug onder de wapens te roepen en hen doen deel te nemen aan de manoeuvres van het kamp van Beverloo. Vandaag roepen zij zelfs de jongelingen op der klas van 1861.

Indien deze maatregel benodigd was door het een of ander gevaar dat het land dreigt, dan zeker zouden de bevolkingen zich goedwillig onderwerpen. Maar de oproeping dezer klassen gebeurt enkel om aan de vergulde staf officiers toe te laten een talrijk leger onder hunne bevelen te vergaderen.

Onder de klassen die heden terug onder de vaandels geroepen worden bevinden er zich die sedert lang verlof gekregen hebben om in huwelijk te treden en die huisvaders zijn. Zij hebben te voorzien in het bestaan van een huisgezin dat zonder hun in de ellende moet vallen. Daar vraagt het ministerie niet na. Om de grillen onzer sabelslepers te voldoen, moeten talrijke jongelingen hunne dierbaarste belangen verlaten en op de pleinen van Beverloo soldaat gaan spelen. Indien zulke schreeuwende onmenselijkheid onder een katholiek bestuur gebeurde in plaats van onder een liberale ministerie, dan kon men zeker zijn dat onze logiebazen het volk ophitsten en dat er gene enkele ruit gansels bleef aan het ministerie van oorlog.

Een hoog geplaatst persoon, onlangs uit Duitschland terug gekeerd, heeft belangrijke bijzonderheden meegedeeld over de ziekte aan dewelke de pruisische hoofdminister, graaf Von Bismark, sinds eenige maanden lijdt. Die ziekte is van eenen zeer grilligen aard; zij is onregelmatig afwisselend, en derzelver verachting of verering hangt geenszins af van de luchtgesteldheid; men zou ze kunnen betitelen met den naam van « politieke galziekte. »

Volgens dien getuige, wijkt de kwaal, zoohaast de gebeurtenissen in Europa een goede wending nemen, als de Zuidduitsche Staten overhellen naar de eenie met Noordduitschland, als maarschalk Niel eenige soldaten naar hunne haardsteden terug zendt, als de heer Von Beust van eentracht spreekt en lord Stanley zijne liefde voor 't vredebehoud uitdrukt; — dan verlaat de minister aanstonds zijn bed; hij wordt vrolijk, stelt zich in beweging en, iets nog zonderling, hij begint de-ppen te schrijven, bevelen aan zijne onderhoorigen en aanmoedigingen aan zijnen Koning te zenden.

Maar, integendeel, hoort bij de leveringen van Chassepots in Frankrijk; bezingen de duitsche Vrijeschutters de groote democratische unie te Weenen; eischt de heer Von Beust de duitsche titels voor Oostenrijk terug; ontstaan er bomsmoelijkheden in Munchen en Darmstadt; — dan keert de kwaal aanstonds terug; de crisissen volgen elkander op, en de kanselier van den Noordduitschen Bond wordt zieker en zwakker. De geleerdste doctors verliezen schier hun verstand in veronderstellingen over de oorzaak en den aard der ziekte van den heer Von Bismark.

Belasting op den tabak.

Men leest in de *Vlaamsche Tijding*: De buitengewone uitgaven welke onze militaire instellingen vereischen, hebben de geldkassen van den Staat zoodanig uitgeput dat men op de eene of andere wijze middel moet zoeken om dit te kort aan te vullen. Men is dan ook ernstig belacht, in de ministerieele kringen, nieuwe belastingen op het volk te leggen. Geld moet er zijn, stukken of geheel, en voor onze ministers is het geen heksenwerk daaraan te geraken.

M. Frère, de slimste onder allen, die vroeger wel eens schoone democratieke gevoelens ten toon spreidde, maar die zo onder den indruk van cerambten en heerschzucht geheel schijnt vergeten te hebben. M. Frère is dan ook geenszins in verlegenheid om nieuwe hulbronnen te openen om de ruinerende geldverspillingen van een krijgsvanig overnemen eenigzins te dekken.

Hij die niet wil toestemmen in de afschaffing der rechten op het zout, hij die de belasting op den volksdrank, het bier, gezet heeft, hij zou nu weer de belasting op den tabak willen invoeren.

In Frankrijk bestaat die belasting ook en het is natuurlijk dat men daar de voorbeelden ter navolging voor het goed beheeren van eenen Staat zoekt; Italië ook, ten einde raad, heeft die belasting ingevoerd, ondanks de bittere klachten des volks.

Hier ook zal dit nieuws door het volk, op wie voorzeker weeral dezen impost het zwaarste drukken zal met misnoegen, onthaald worden.

Eene pijp tabak en een glas bier, dat zijn de genoegens van onze volksklassen, en dat zou een werkmans loch wel mogen hebben, na den dagelijkschen zuren arbeid, maar de groote mannen der geldwereld die de adellijke aristokratie van vroeger vervangen hebben, die in de weelde zweemmen, en zich vet mesten aan den prachtigen disch door het volk betaald, die liefhebbers van goeden eier, denken dat het volk dit kleine genot wel kan laten of als het dit niet laten wil, er dan ook het fatsoen moet van betalen.

Men schrijft uit Brussel, 17 augustus:

De *Moniteur* van gisteren bevat het volgende oprechtens den toestand van den erfprijs: « De toestand van Z. K. H. den hertog van Brabant, welke sedert eenige dagen merklijk verslecht was, is sints donderdag minder onrustwekkend.

» D' WIMMER,
» D' HENRIETTE.

» Paleis van Laaken, 16 augustus »

Men leest in de *Vlaamsche Tijding* van vrijdag:

« Bij het ter pers leggen, 6 ure 's avonds, vernemen wij uit eene gansch eerste bron, dat de koninklijke prins, de erfgenaam der kroon, in een zeer slechten toestand verkeert. Hij lijdt aan eene hart kwaal, *pericardis* of ontsteking van het harte-met, geheeten.

« De *Moniteur* maakt geheel de waarheid niet bekend in zijn bulletijn van dezen morgen, want de ons toekomende inlichtingen, die wij rezen hebben voor echt te aanzien, verzekeren ons dat men het ergste moet vrezen.

« Indien dit bedroevend nieuws moest bewaarheid worden, zou het tegenwoordig koninklijk stambuis geen rechtstreekschen erfgenaam der kroon meer hebben. »

Men leest in eene korrespondentie uit Brussel, 10 aug., aan den *Amsterdamsche Courant*:

« In den gezondheidstoestand van den kroonprins was gisteren een weinig verbetering merkbaar; maar zijne ziekte, die het hart zelf en niet meer als vroeger het hertverlies aantast, blijft zeer ernstig en volgens sommigen zou aan het behoud van het jeugdige vorstekind gewaardoepen moeten worden. »

Ter oorzaak der ziekte van den koninklijken prins is de koning niet naar Spa verrokken; de inthulling van het nieuw bad-etablisement heeft evenwel plaats gehad.

Mer de Montpeller, bisschop van Luik, heeft op verzoek van den Koning in alle kerken van zijn bisdom gebeden bevelen om de genezing van het koninklijk kind te bekomen. De andere bisschoppen van België hebben insgelijks gebeden voorgeschreven.

Leening van Brussel.

Trekking van den 17 augustus.

N° 249605 uitbetaalbaar met	fr. 25,000
N° 24444 uitbetaalbaar met	» 2,000
N° 105918, 154157 uitbetaalbaar met	» 1,000
N° 24760, 192525 uitbetaalbaar met	» 500
N° 5269, 55511, 67877, 189759 uitbetaalbaar met	» 250
252 nummers zijn uitbetaalbaar met	fr. 125

Men schrijft uit Overpelt, 12 augustus, aan de *Kempenaar*:

« Daar ik weet hoe gij als verdediger van trouwen handel steeds de goede zaken voorstaat, acht ik het van algemeen belang u kennis te geven dat er wederom sluwe rondleurende kooplieden op ons terrein zijn verschenen. Thans hadden deze stalen van zijden en andere kostbare stoffen, die zij, om later te leveren aan een vierde der wezenlijke weerde verkochten en aantekenden. Tevens verkochten zij al dadelijk witte linnen, die zij zegden even zo goedkoop te zijn als de zijde. Verle onzer ingezetenen en die der omringende plaatsen hebben zich hiernaede laten bedriegen en later bevonden meer dan de helft te duur te zijn behandeld. Wanneer toch zullen de eenvoudige landlieden leeren, hoegenaamd geen ongekende artikelen van vreemdelingen meer te koop en zich mistrouwen van voorstellen van zonderlingen aard, die zulke lieden gewoonlijk te baat nemen? Het strekke toe waarschuwing! Andere gelden komen opwisselen; op zekere stukken winst aanbieden; deze helpen uitzoeken om er behendig een zeker geld binnen te palmen en zich aldus de 10 centiem winst van eenige stukken, honderdvoudig toe te eigenen door den eigenaar opgemerkt te bedriegen, zijn allen van

die kunstmiddelen, waardoor de menschen ten plattelande nog dikwijls bedrogen worden. »

— Men schrijft uit St-Truiden, 16 augustus:

Dinsdag namiddag, ten 3 1/2 ure, is er boven de gemeente Orsmaal een hevige onweêr losgebarsten. De bliksem is op het oud adellijk slot, toebehoorende en bewoond door de laatste afstammelingen der MM. van Orsmaal, de familie de Wolfs, gevallen en heeft het vuur aan de schuur gestoken. De brand spreidde zich zoo spoedig uit dat er aan blussen niet te denken was en de gebouwen in weinigen tijd slechts eenen gloeienden vuroven uitmaakten. Niets heeft men kunnen redden. De geheele inboedel, de oogst en het vee, in een woord alles is door het vuur verbrand geworden. Buiten de hoornbeesten was alles verzerkt. De schade wordt op 28,000 francs berekend.

— Volgens eenen brief, uit Gheel aan den *Escaut* toegestuurd, is sedert eenigen tijd de kolonie der krankzinnigen vermeerderd met zieken van een nieuw slag, namelijk zulke, wier hersenen op den dospel geraakt zijn uit haat tegen de Jesuiten. Er wordt geene verschrikkelijker razernij te Gheel opgemerkt dan bij hen, die op den top van huane neus gestadig eenen Jesuïet zien. Een ministerieel dagblad-schrijver, wien het nogtans niet aan talent ontbreekt, bevindt er zich onder de krankzinnigen. — Te zien naar den geest van sommige gazetten, van tegenwoordig, verwoerd ons maar één ding, namelijk, dat het getal Jesuïeteneters te Gheel niet met elken dag vermeerderd. Er zijn colleges, die niet meer gerust kunnen eten, zoo vervaard zijn ze, dat er op den bodem van hunne telloor eenen Jesuïet zit!

— Nu de oogst zoo goed als afgelopen is, is het mogelijk ten naastbij zijnen uitslag te berekenen. Het jaar 1868 is een der belangrijkste jaren geweest, welke aan landbouwkundigen bekend zijn. In de twee voordeeligste jaren dezer eeuw, 1822 en 1825, was op het einde van juli niet zooveel graan binnen gebaald als thans het geval is. En de vroegtijdigheid van den oogst gaat gepaard met een even zeldzamen overloed en goede hoestantigheid der tarwe. — De oogst is buiten gemeen goed gelukt, en toch slaat het brood niet merklijk af; dat is wonder!

— 't Schijnt dat de brusselsche handel in ongunstigen toestand verkeert. Het getal der faillieten is nooit zoo groot geweest en dit der waggelende handelhuizen is niet min talrijk. De handelskrisis, waaraan gansch Europa lijdt, is de eenige oorzaak van het kwaal niet. Te Brussel vertoonen zich bijzondere oorzaken, welke zijn van den eenen kant de aangroeijende verhooging der huishuren met de gedurige vermeerdering van lasten, en van den anderen kant, de verslapping van den handel in bijna al de wijken. De menigte der openbare verkooping van verminderde prijzen, komt dien toestand nog bezwaren. Vele families hebben de gewoonte niet meer in de magazijnen te koop, zij wachten de gelegenheid af om zich in openbare verkooping van verminderde prijzen, met eene winst van 30 p. h. het noodige te verschaffen. Men denkt dien ongelukkige toestand te voorkomen met de overheid te verzoeken de openbare verkooping van nieuwe koopwaren af te schaffen of ten minste te verminderen. Eene groote oorzaak, volgens ons, is dat de onderwetsche eilichheid allengs om meer vergeten wordt: « niet koop, of ik moet kunnen betalen; » zo dachten onze voorouders nu wordt de uitgebreidde handel gedreven zonder geld en het natuurlijk gevolg is dat men bij het minste ongeluk zijne schuldeisers niet kan betalen en, den bandel moede staken, natuurlijk tot de openbare verkooping, tot het failliet zijnen toelucht neemt.

— Uit goede bron verhaalt men, dat het nederlandsch en het belgisch gouvernement zich bezig houden met het sluiten eener overeenkomst, die aan de genesheeren der grenzen toestaat in beide rijken te praktiseren. Deze overeenkomst, waartoe ons gouvernement den eersten stap heeft gedaan, en die voor de genesheeren der grenzen waar geen genesheer is, zeer voordelig zal wezen, is reeds vroeger het onderwerp geweest van onderhandelingen, welke echter geen gevolg hebben gehad, wegens de in de beide rijken bestaande wetten. Men hoopt dat men ditmaal tot een gewenschten uitslag zal komen.

— De Graaf en de Gravin van Vlaanderen hebben Hongarië verlaten, om Italië en Zwitserland te bezoeken. Zij zullen te Rome door den Paus ontvangen worden, en den 11 oktober te Brussel terug zijn. Deze datum, zoo men weet, is de verjaardag van het overlijden onzer eerste Koningin. Men beweert, dat de nieuwe kerk van Laken alsdan zal ingewijd worden.

— De verkoop van *la Lanterne* is in de straten van Brussel verboden. Dit is alweer een staalje van den vrijheidszin onzer regeerders.

De heer H. Rochefort schrijft aan de *Indépendance*, dat er te Parijs wel degelijk tegen hem een mandaat van aanhouding is uitgevaardigd.

— In de laatste zitting der geneskundige maatschappij te Gent, heeft men zich bezig gehouden met den tegenwoordigen gezondheidstoestand der stad, en het meestendeel der leden namen deel aan de discussie. Niettegenstaande de felle hitte, die sedert meer dan drij maanden heerscht, en waartegen het gestel onzer bevolking niet bestand schijnt, is er geene smetziekte ontstaan en is de gezondheidstoestand der stad zeer voldoende. Wat vooral aangeraden wordt, is, gematigd te zijn dan op andere tijden, voornamelijk voor het vleesch; niet veel drinken, want hoe meer men drinkt hoe meer men wil drinken, hoe meer men zwelt en hoe meer men de spijsvertering stoort. Wat zeer gevaarlijk mag heeten is eensklaps het zweet te doen opdroogen. Daar kunnen dodelijke gevolgen uit voortvloeien.

Buitenlandsch nieuws.

Engeland.

Londen, 13 augustus.

Ziehier de slotrede van den *Times* in zijn artikel over den invloed der vredebelevende woorden, door Keizer Napoleon te Troyes gesproken:

« De openbare denkwijze schijnt aan Keizer Napoleon eenen groteren invloed toe te schrijven, dan hij zelf vraagt. Naar zijne woorden en werken te oordeelen, heeft hij thans geene begeerte om eenen aanvallenden oorlog te ondernemen. Het is reeds 9 jaren geleden dat hij den italiaansen krijgsocht ondernam. Sindsdien veronderstelde men dat hij eenen vijand zocht; maar tot heden heeft hij den vrede in Europa zooveel mogelijk gehandhaafd. Nogthans wil het publiek in Europa eene tegenovergestelde staatkunde aanmoedigen.

« Men wil eenen oorlog tusschen Frankrijk en Pruisen als onvermijdelijk beschouwen, evenals twee onweêrswolken die tot uitbarsting moeten komen. Doch wij weten allen dat zulke oorlog plaats zoude hebben zonder wezenlijke uitdaging van wege Duitschland, en deszelfs bewegreden alleen zoude bestaan in den nijver van Frankrijk tegen de vergrooting van Pruisen.

« Wij houden ons derhalve overtuigd dat de oorlog niet gezocht zal worden door een verlichten vorst, en evenmin door een redelijk volk. En hierom beschouwen wij de redevoering van Troyes als een antwoord van hooger hand op de oorlogzuchtige geruchten, en dit kon men ook met recht verwachten van het verantwoordelijk hoofd eener groote natie. »

Italië.

BAANSTROOPERS.

Men leest in de *Italia* van Napels:

« De verledene week hebben de baanstroopers in de g-bergten van Morisco-Velere, zekeren Nikolaas Gufo en zijn 10jarigen zoon gevangen genomen. Zij werden in een bosch gebracht, alwaar zij zich in gezelschap van andere personen bevonden welke vrij van hante familie verwachten, om hunne vrijheid af te koop.

« Het opperhoofd der beide riep Nikolaas Gufo hij zich en bevoel hem in zijn dorp 2000 fr., voor den afkoop van hem en zijnen zoon te gaan halen; die laatste behield hij als gijzelaar. Hij gaf hem drij dagen tijd.

« Men kan zich gemakkelijk een denkbeeld van den angst van dien armen vader maken! Hij ging heen om de vereischte som te vinden. Hij had er een gedeelte van, doch niet de 2000 franken.

« De derde dag was nauwelijks eenige uren voorbij, of er hood zich een onbekende in zijne woning aan. Hij overhandigde hem een pak en een bijel. Het pak bevatte een oor van zijnen zoon en het bijel meldde: « Dat men hem voor het oogenblik een oor zond, doch dat, indien hij nog 24 uren wachtte, men zijnen zoon Raphaël zou gedood hebben.

« Men had van al de andere gevangene personen een oor afgesneden, omdat hunne familieën het gevraagde geld nog niet gezonden hadden.

« Op het oogenblik dat de kleine Raphaël in vrijheid zou gesteld worden, hadden de baanstroopers eene zitting g'ëndigd, waarin zij besloten hadden een hunner gevangenen te doodten einde een voorbeeld te geven en al de belanghebbende familieën vrees aan te jagen.

« De kens dier schelmen was op den kleinen Raphaël gevallen. Een kwart uurs later zou zijn vader nog steeds een lijk gevonden hebben!

« Met den dood in het hart, verkocht de arme vader al wat hij bezat, verzamelde de 2000 fr. en droeg ze zelve naar de baanstroopers. Hij vond zijnen zoon bijna stervende. »